



EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2013.10.23.
COM(2013) 721 final

2013/0343 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

**a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek az egységes
héabevallás tekintetében történő módosításáról**

{SWD(2013) 426 final}

{SWD(2013) 427 final}

{SWD(2013) 428 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

A héarendszer keretében a vállalkozásoknak rendszeres időközönként héabevallást kell készíteniük, amelyben a héa befizetéséhez és ellenőrzéséhez szükséges információkat tüntetik fel, és ez akár meglehetősen bonyolult is lehet, ha különböző tagállamokban nyújtanak be héabevallásokat. A helyzet bonyolultsága az eltérő információk közléséből, a nem összehangolt fogalommeghatározásokon alapuló adatközlésből, a megfelelő közös iránymutatások hiányából, a bevallásokra és a korrekciókra vonatkozó szabályok és eljárások különbözőségeiből, valamint az adott ország hivatalos nyelve használatának előírásából fakad. Mindez megnöveli a vállalkozások terheit, rontja a héabevallások pontosságát és késlelteti azokat, továbbá korlátozza a tagállamok közötti kereskedelmet.

A probléma megoldása érdekében a héa jövőjéről szóló zöld könyvről¹ folytatott konzultáción keresztül a Bizottság kikérte az érdekelt felek véleményét az egységes héabevallás lehetőségéről. Az érdekeltektől kapott pozitív visszajelzések nyomán a héa jövőjéről szóló közleményében² a Bizottság kötelezettséget vállalt arra, hogy 2013 vége előtt javaslatot készít az egységesített héabevallásról.

A javaslat más bizottsági kezdeményezéseket is támogat. Az adminisztratív terhek csökkentésének európai uniós cselekvési programját egy 2014 októberéig működő magas szintű munkacsoport segíti, amely tanácsokat ad a Bizottságnak az uniós szabályozással összefüggő adminisztratív terhek csökkentésére vonatkozóan. A cselekvési program középpontjában a kkv-k és a mikrovállalkozások állnak, és arra keresi a választ, miként tehetők a tagállami közigazgatási rendszerek hatékonyabbá és az érdekelt felek szükségleteihez jobban igazodóvá az uniós szabályozás végrehajtása során. Az egységesített héabevallás jól illeszkedik a tehermentesítésre irányuló erőfeszítések közé.

A kisvállalkozói intézkedéscsomagból (SBA) vett „gondolkozz először kicsiben” elv alapján a kkv-k adminisztratív terheinek visszaszorítása kulcsfontosságú cél a Bizottság számára. „Az intelligens szabályozás – válasz a kis- és középvállalkozások szükségleteire” című nemrég kiadott közleményében a Bizottság egy kkv-kat célzó online felmérés alapján a héairányelvet³ az uniós szabályozás legtöbb adminisztratív teherrel járó területei közzé sorolta. A héabevallások kérdésköre külön is kiemelésre került, mint olyan terület, ahol az eltérések akadályt képeznek az Unión belüli kereskedelem előtt. Ez a javaslat valamennyi vállalkozás, és különösen a kkv-k terheinek csökkentésére irányul, és szerepel az intelligens szabályozásról szóló közleményben⁴.

A vállalkozások egyre gyakrabban panaszkodnak amiatt, hogy az EU területén folytatott üzleti tevékenység során nehézséget okozhat eleget tenni a héaszabályoknak. Ez különösen igaz lehet az e-kereskedelem és a belső piaci áruforgalom esetében, ha a vevő magánszemély és a szállítónak nyilvántartásba kell vetetnie magát a vevő tagállamában, és ott kell bevallania és befizetnie a héát. Ezek a kötelezettségek akadályokat képezhetnek a tagállamok közötti kereskedelem előtt, viszont az egységesített héabevallás révén ezek az akadályok mérsékelhetők. A második egységes piaci intézkedéscsomag⁵ ennek megfelelően az egységesített héabevallás bevezetését szorgalmazza.

¹ COM(2010) 695 végleges.

² COM(2011) 851 végleges.

³ A Tanács 2006. november 28-i 2006/112/EK irányelve a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.)

⁴ COM(2013) 122 végleges.

⁵ COM(2012) 573 final.

A növekedésbarát költségvetési konszolidáció egyike a 2012. évi éves növekedési jelentés öt kiemelt célkitűzésének. Mivel a nemzeti adóbevételekből a hÉa mintegy 21 %-ot tesz ki, és a hÉabevételek 12 %-a nem folyik be, egyértelmű szükség mutatkozik egy hatékonyabb, a csalás lehetőségét kizáró hÉarendszerre. A csalás visszaszorítása szempontjából meghatározó jelentőséggel bír a naprakész információk tagállamok közötti cseréje és az adószabályoknak való megfelelés javítása, amihez segítséget jelenthet az egységes hÉabevallás.

2. AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

Konzultáció az érdekelt felekkel

Az egységesített hÉabevallásról számos konzultáció folyt. A kezdeményezés szerepelt a hÉa jövőjéről szóló zöld könyvben is, ennek eredményei az alábbi címen érhetők el:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/2010_11_future_vat_en.htm

A PwC által készített tanulmány kapcsán a vállalkozásokkal és a tagállamokkal folyt konzultáció, amelynek 2012 októberében egy Fiscalis szeminárium is részét képezte. A vállalkozásokkal a hÉával foglalkozó szakértői csoport 2012. januári üléseinek keretében is konzultáltak, továbbá konzultáció folyt a kkv-kat képviselő érdekelt felek bevonásával a kisvállalkozói intézkedéscsomag nyomán követésével foglalkozó ülésen 2013 áprilisában, továbbá a tagállamokkal a hÉa jövőjével foglalkozó munkacsoport keretében 2013 januárjában.

A hÉával foglalkozó szakértői csoport eredményei az alábbi címen érhetők el:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/expert_group/index_en.htm

A hÉa jövőjével foglalkozó munkacsoport eredményei az alábbi címen érhetők el:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/discussions_member_states/index_en.htm

Hatásvizsgálat

A javaslatot hatásvizsgálat kíséri.

A részletesen megvizsgált opciók közül az előnyben részesített megoldás a mind a tagállamok, mind a vállalkozások részére kötelező egységesített hÉabevallás, amely olyan egységesített adatok listáját tartalmazza, amelyekből az egyes esetekben csak kis számú adatot kell megadni. Ezzel biztosítható a vállalkozások adminisztratív terheinek legnagyobb fokú csökkentése, egyúttal minimálisra szorítható a tagállamokra háruló költség.

Az előnyben részesített megoldási lehetőség számítások szerint évente akár 15 milliárd EUR-val is csökkentheti az adminisztratív terheket.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

A javaslat az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 113. cikkén alapul, amely a jogszabályoknak a belső piac működéséhez és a verseny torzulásának elkerüléséhez szükséges mértékű harmonizálásáról rendelkezik.

A szubszidiaritás elve

A tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani a javaslat célkitűzéseit. A hÉabevallási kötelezettség egységesítése csak az uniós jogalkotási folyamaton keresztül, a hÉabevallásra vonatkozó érintett szabályokat meghatározó hÉairányelv módosítása által valósítható meg.

A javaslat hatálya a kizárólag uniós jogalkotás révén megvalósítható elemekre korlátozódik, következésképp megfelel a szubszidiaritás elvének.

Az arányosság elve

A héairányelv módosításaira a héabevallások egységesítése és az adatközlési követelményeknek a héa ellenőrzéséhez és beszedéséhez szükséges mértékűre történő korlátozása érdekében van szükség, ami által mérsékelhetők a vállalkozások adminisztratív terhei és megszüntethetők a belső piac megfelelő működését gátló akadályok.

A verseny torzulásainak is jobban elejét lehet venni az ellenőrzés javítása révén, és az egységesített bevallási űrlap erre is lehetőséget kínál a tagállamoknak.

A javaslat ezért megfelel az arányosság elvének.

A jogi aktus típusának megválasztása

Tekintettel arra, hogy a módosítandó jogszabály egy irányelv, a javasolt eszköz is egy irányelv, hiszen más jogi aktus nem lenne megfelelő e célból.

Magyarozó dokumentumok

A tagállamoknak el kell juttatniuk a Bizottsághoz az irányelvet a nemzeti jogba átültető rendelkezések szövegét, valamint az ezen irányelv egyes elemei és az irányelvet a nemzeti jogba átültető jogszabály megfelelő részei közötti kapcsolatot megvilágító magyarozó dokumentumot. Ez indokolt és arányos követelmény.

4. KÖLTSÉGVETÉSI HATÁSOK

A javaslat nincs negatív hatással az Európai Unió költségvetésére.

5. A JAVASLAT RÉSZLETES ISMERTETÉSE

Az egységes héabevallás célja, hogy minden vállalkozás számára lehetővé váljon, hogy minden tagállamban egységesített adatokat közöljenek, amelyeket egységes, lehetőség szerint elektronikus formában nyújtanak be. Ily módon a valamely tagállamban héabevallást benyújtó vállalkozás könnyen ki fogja tudni tölteni és be fogja tudni nyújtani héabevallását másik tagállamban is, mivel az adatok és a benyújtás módja egységesítve lesz.

Az egységes héabevallást minden vállalkozás számára elérhetővé kell tenni, mivel a vállalkozások bizonyos kategóriáira való korlátozása csak alkalmazási körének szűkülését eredményezné, bonyolítaná a rendszert és ezáltal ellene hatna az adminisztratív terhek csökkentésének. Ehhez hasonlóan, a tagállamok terheinek csökkentése és a helyzet egyszerűsítése érdekében uniós szinten csak egy héabevallást, az egységes héabevallást szabad alkalmazni.

A javaslat az egységes héabevallás tartalmával, a benyújtásának idejével és módjával, valamint a bevallások korrekciójával kapcsolatos kérdéseket érinti. A tartalom szempontjából mind a közölt adatok mennyisége, mind az adatok egységesítése meghatározó jelentőséggel bír a vállalkozások terheinek csökkentése szempontjából. A javaslatban szerepel az a legfeljebb 26 adatmező, amelyeket a vállalkozásoknak ki kell tölteniük, és amelyek közül 5 kivételével a tagállamok akár mindegyik alól mentesíthetik a vállalkozásokat. A közölt adatoknak a tagállamok mindegyikében konzisztensnek kell lenniük, ami annyit jelent, hogy a közölt adatokat valamennyi tagállamban pontosan ugyanúgy kell meghatározni.

A tagállamok ezen felül további adatokat kérhetnek az egyes régiókra, területekre vagy a héaszabályozás által kivételes esetekben megengedett különleges előírásokra vonatkozóan a

híá ellenőrzése és igazgatása céljából. Kizárólag ezekben a kellőképpen indokolt esetekben írhatnak elő a tagállamok az egységesített 26 adatmezőn felüli adatközlési kötelezettséget a vállalkozások részére.

A bevéallások benyújtására vonatkozóan a javaslat minimumkövetelményt állapít meg. Minden vállalkozás részére lehetővé kell tenni, hogy havonta nyújtson be híabevéallást, amennyiben a híá a bevéallási időszakot követő hónap végén esedékes és kerül megfizetésre. Ezen túlmenően a tagállamok további tehercsökkentő intézkedéseket is bevezethetnek, hosszabb, legfeljebb egy éves bevéallási időszakokat lehetővé téve, és további legfeljebb egy hónappal kitolva a bevéallások benyújtásának és a híá megfizetésének esedékességét. Ezáltal biztosítható az, hogy egyetlen vállalkozásnak se kelljen gyakrabban híabevéallást benyújtania, vagy rövidebb határidővel bevéallást készítenie vagy a híá megfizetését teljesítenie.

A javaslat továbbá ösztönzi az elektronikus adatközlést. A vállalkozások számára minden tagállamban biztosítani kell a lehetőséget, hogy az egységes híabevéallást elektronikus formában nyújtsák be, ideértve többek között az elektronikus fájlküldés lehetőségét is, amihez az EU egészében interoperábilis fokozott biztonságú elektronikus aláírást vagy annak megfelelő szintű biztonságot kínáló más technológiát használnak.

A híabevéallások bizonyos technikai jellemzőinek – az irányelven keresztül nem megvalósítható – egységesítése érdekében a javaslat lehetőséget teremt a komitológiai eljárás használatára. Erre a javaslat a bevéallások technikai jellemzőivel, az egységes fogalommeghatározásokkal és eljárásokkal, a korrekciók kezelésének részleteivel, valamint az elektronikus benyújtás egységes módszereivel kapcsolatban biztosít lehetőséget az indokolt esetekben.

A 178., 185., 211., 271. és 318. cikk

A félreérthetőség kiküszöbölése érdekében a híairányelv által használt „híabevéallás” fogalom helyébe az „egységes híabevéallás” fogalom lép, mivel a XI. cím 5. fejezete immáron két szakaszra, nevezetesen „Az egységes híabevéallás” és az „Egyéb bevéallások és adatok” szakaszra különül el. Ez a 178., 185., 211., 271. és 318. cikk módosításait érinti.

A 357. cikk 5. pontjában és a 358. cikk 4. pontjában szereplő „híabevéallás” fogalommeghatározása 2015. január 1-jétől kezdődően kizárólag a nem adóalanyok számára távközlési, műsorszórási és elektronikus szolgáltatásokat nyújtó, nem letelepedett adóalanyokra vonatkozó különleges szabályozásokról szóló fejezetre alkalmazandó és változatlanul hagyható.

A 206. és 252. cikk

Jelen formájában a 206. cikk lehetővé teszi a tagállamoknak, hogy a híabevéallás benyújtására megállapított határidőtől eltérő fizetési határidőt állapítsanak meg, illetve időközi fizetést írjanak elő. Ez a rendelkezés, amely egyidejűleg több fizetési határidő alkalmazását is lehetővé teszi, részben elvonná a javaslatban szereplő egységes híabevéallás előnyeit. Következésképp a javaslat a 206. cikkben fenntartja azt az általános elvet, hogy a híá megfizetésére az egységes híabevéallás benyújtásával egyidejűleg kerül sor, de megszünteti a tagállamok azon lehetőségét, hogy bármilyen más fizetési határidőt szabjanak ki.

A 252. cikk értelmében az egységes híabevéallást az egységes híabevéallás adómegállapítási időszakát követő hónap végéig kell benyújtani. Annak érdekében, hogy a vállalkozások fizetési határidői ne rövidüljenek egyes esetekben, a tagállamok részére engedélyezik, hogy további egy hónappal meghosszabbítsák az egységes híabevéallás benyújtási határidejét. Így a híabevéallás benyújtására és a híá megfizetésére egyaránt legalább egy hónapos és legfeljebb két hónapos határidő áll rendelkezésre az adómegállapítási időszak végétől számítva.

Az egységes héabevallás adómegállapítási időszakát a 252. cikk egy hónapban állapítja meg. Annak érdekében azonban, hogy a vállalkozásoknak ne kelljen a jelenleginél gyakrabban egységes héabevallást benyújtaniuk, a tagállamok akár egy éves adómegállapítási időszakot is engedélyezhetnek a vállalkozások részére.

A mikro-, kis- és középvállalkozásokra⁶ vonatkozó fogalom meghatározással kapcsolatos közös uniós politikával összhangban a 2 000 000 EUR-nál kisebb éves árbevétellel rendelkező mikrovállalkozások negyedévente nyújthatnak be héabevallást, kivéve, ha a héa ellenőrzését vagy beszedését érintő kockázat áll fenn.

A 250. cikk

Az áthárított adóra, az előzetesen felszámított adóra, a kapcsolódó nettó összegekre és a fizetendő vagy visszatérítendő nettó összegre vonatkozó öt adatelemnek az egységes héabevallások mindegyikén szerepelnie kell. Ezen információk feltüntetését jelenleg a tagállamok mindegyike előírja, és erről a hatályos irányelv 250. cikkének (1) bekezdése rendelkezik.

Az egységesítés kívánatos szintjének eléréséhez közös szabályokat kell megállapítani a héabevallások korrekciójára vonatkozóan. A tagállamok számára ugyanakkor biztosítani kell a lehetőséget, hogy saját maguk határozzanak meg korrekciós időszakot, mivel ezek az időszakok szorosan összefüggnek az adott tagállam ellenőrzési eljárásaival. Ennek megfelelően a második bekezdésben bevezetésre kerül az az elv, amelynek értelmében az adóalanynak a tagállam által meghatározott időtartamon belül van lehetősége korrigálni a héabevallását. A Közösségen belüli termékértékesítés és a Közösségen belüli termékbeszerzés összértéke az uniós értékesítési listák alapján megállapítható, így ennek nem kell szerepelnie az egységes héabevalláson. Tekintettel azonban arra, hogy a nemzeti statisztikai rendszerek a Közösségen belüli áruforgalmi statisztikák⁷ összeállítása kapcsán jelenleg nagy mértékben a héabevallásokból származó adatokra támaszkodnak, ezek számára átmeneti időszakot kell biztosítani az átállásra.

A 251. cikk

Az egységes héabevallásban szerepeltetendő kötelező adatokon felül kockázatelemzési és ellenőrzési célokból a tagállamok más adatok közlését is előírhatják. A vállalkozások terheinek csökkentése és a statisztikai – azaz nem a héával összefüggő – célból bekért adatok kizárása érdekében a kiegészítő adatközlési követelményeket egységesíteni kell és minimálisra kell szorítani.

A kiegészítő adatok egy része a héairányelvben nevesített bizonyos ügyletekhez kapcsolódik és egységesített. A 251. cikk (1) bekezdése az értékesítéssel és a fizetendő héával összefüggő egységesített kiegészítő adatok közlésének előírását teszi lehetővé és nyolc adatelemet tartalmaz. A 251. cikk (2) bekezdése a beszerzésekkel és a levonható héával összefüggő tizenhárom egységesített adatelem előírását teszi lehetővé.

Mindazonáltal amennyiben a tagállamok egyes régiókra vagy területekre vonatkozó különleges szabályokat alkalmaznak, illetve egyes adóalanysokra vagy ügyletekre vonatkozó különleges szabályozást alkalmaznak, további kiegészítő adatok előírására lehet szükség. Erről rendelkezik a 251. cikk (3) bekezdése. Sajátos jellegére való tekintettel a 251. cikk

⁶ A Bizottság 2003. május 6-i ajánlása a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. március 31-i 638/2004/EK rendelete a tagállamok közötti termékforgalomra vonatkozó statisztikákról és a 3330/91/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 102, 2004.4.7., 1. o.)

(3) bekezdésében említett kiegészítő információk tartalma komitológiai eljárás keretében kerül egységesítésre.

Az átláthatóság biztosítása és annak elősegítése érdekében, hogy a vállalkozások meg tudjanak felelni a követelményeknek, amennyiben a tagállamok kiegészítő információkat írnak elő, erről értesíteniük kell az illetékes bizottságot.

Az új 252a. cikk

További ösztönzést kell adni az elektronikus adatközlésnek, és bár a tagállamoknak lehetővé kell tenniük, és előírhatják az elektronikus benyújtást, ezt – az összesítő bevallások mintájára – tovább kell fejleszteni a fájlküldés lehetővé tételével, és ki kell alakítani a biztonságos adatküldés egységes módszereit, ideértve a fokozott biztonságú elektronikus aláírások használatát is. Az e cikkben alkalmazott fogalommeghatározások összhangban vannak az elektronikus aláírásról szóló 1999/93/EK irányelvvel⁸. Elképzelhető azonban, hogy ezeket a fogalommeghatározásokat ki kell majd igazítani a Bizottságnak a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és megbízható szolgáltatásokról szóló rendeletre vonatkozó javaslatának⁹ elfogadását követően.

Ez a cikk a hatályos 250. cikk (2) bekezdésének további egységesítését tartalmazza.

A 253. cikk

A cikk törlésre kerül, mivel egy kizárólag Svédországra alkalmazandó egyedi rendelkezést tartalmaz, amely ellentétes lenne az egységes héabevallás céljaival.

A 254. cikk

A cikk tartalma az új 2. szakaszban található új 257a. cikkbe kerül át az „Egyéb bevallások és adatok” cím alatt. Ezt az indokolja, hogy a hatályos 254. cikk alapján az új közlekedési eszköz értékesítőjétől kért egyedi adat nem szerepeltethető az egységes héabevallásban, de az információra ettől függetlenül továbbra is szükség van.

A 255. cikk

A cikk a 255., 256. és 257. cikk helyébe lép, és ezeket egyetlen cikkbe foglalja. A tartalom nem változik.

A 256. és 257. cikk

E cikkek tartalma a 255. cikkbe kerül át.

A 258. és 259. cikk

Továbbra is szükség van az új közlekedési eszközök és a jövedéki termékek Közösségen belüli beszerzésével kapcsolatos bevallások benyújtására vonatkozó 258. cikkre, valamint az új közlekedési eszközök beszerzésével kapcsolatos szabályok helyes alkalmazásának ellenőrzéséhez szükséges adatokra vonatkozó 259. cikkre, de módosításukkal feltüntetésre kerül, hogy ezen adatok közlése más bevallásokban is előírható.

A 260. cikk

A javaslattal a termékimportra vonatkozó adatok bekerülnek a 251. cikk (1) bekezdésének g) pontja és a 251. cikk (2) bekezdésének g) pontja alá, következésképp ezt a cikket törölni kell.

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 1999. december 13-i 1999/93/EK irányelve az elektronikus aláírással kapcsolatos közösségi keretfeltételekről (HL L 13., 2000.1.19., 12. o.).

⁹ COM(2012) 0238 final – 2012/0146 (COD).

A 261. cikk

A tagállamok többé nem írhatják elő az adóalanyok számára olyan éves összesítő héabevallás benyújtását, amely az előző év időszakos héabevallásaiban szerepeltetett összes ügylet részleteit és az esetleges kiigazításokhoz szükséges adatokat tartalmazza. A kiigazítások a 251. cikk (2) bekezdésének h) pontja által bekerülnek az egységes héabevallásba, következésképp a 261. cikk törlendő.

A 255a. és a 255b. új cikkek

Mint történt az korábban a nem adóalanyok számára távközlési, műsorszórási és elektronikus szolgáltatásokat nyújtó, nem letelepedett adóalanyokra vonatkozó különleges szabályozásokhoz kapcsolódó héabevallások esetében, a héairányelvnek meg kell határoznia az adatközlési követelményeket, a technikai részletekről pedig egy bizottsági végrehajtási rendeletben kell rendelkezni. Ezek a cikkek ennek az eljárásnak a követéséről rendelkeznek és rögzítik, hogy a 250. és 251. cikkben említett adatokkal összefüggő technikai részletekről, a bevallások benyújtására vonatkozó egységes fogalommeghatározásokról és eljárásokról, a korrekciók végrehajtásának egységes eljárásairól és a fokozott biztonságú elektronikus aláírások használatán kívüli egységes elektronikus megoldásokról komitológiai eljárás használatával megszülető bizottsági végrehajtási rendeleten keresztül kell megállapodni.

Az új 257 a. cikk

Mivel az új közlekedési eszközök értékesítésével kapcsolatos adatok nem szerepelnek az egységes héabevallásban, a 254. cikk átkerül az „Egyéb bevallások és adatok” című új 2. szakaszba.

A 272. cikk

Az egységes héabevallás konzisztens alkalmazásának biztosítása érdekében a tagállamoknak csak bizonyos, korlátozott számú esetekre vonatkozóan lehet engedélyezni azt, hogy mentesítsék az adóalanyokat a héabevallás benyújtásának kötelezettsége alól. Ilyen eset, ha a Közösségen belüli beszerzései tekintetében az adóalany nem tartozik a héa hatálya alá, vagy ha a kisvállalkozásokra érvényes mentesség vagy a mezőgazdasági termelőkre érvényes átalányadó rendszerébe tartozik.

A 273. cikk

Annak biztosítása érdekében, hogy a héabevallás valóban egységes legyen, a tagállamok számára meg kell tiltani, hogy az említettekén túl a vállalkozásokkal szemben további kötelezettségeket írjanak elő az egységes héabevallással kapcsolatban, következésképp a 273. cikk szerinti ezen lehetőséget az egységes héabevallás tekintetében ki kell zárni.

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek az egységes héabevallás tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113. cikkére, tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek számára való megküldését követően, tekintettel az Európai Parlament véleményére¹⁰,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹¹,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A 2006/112/EK tanácsi irányelv¹² az adóalanyok számára héabevallás benyújtását írja elő, de mozgásteret biztosít a tagállamoknak a bevallásban szerepeltetendő adatok meghatározása tekintetében. Ez a héabevallások benyújtására vonatkozóan eltérő szabályokhoz és eljárásokhoz vezet az Unióban, a vállalkozások számára bonyolultabb helyzetet eredményez, és olyan héákötelezettségeket teremt, amelyek akadályozzák az Unión belüli kereskedelmet.
- (2) A vállalkozások terheinek csökkentése és a belső piac működésének javítása érdekében egységes héabevallást kell bevezetni az Unióban kereskedelmi tevékenységet folytató vállalkozások mindegyikére vonatkozóan. Az egységesített bevallások alkalmazásának könnyebbé kell tennie a héabevallások tagállami ellenőrzését.
- (3) Az adminisztratív terheket minimális szintre kell korlátozni. Ennek megfelelően az egységes héabevallásban előírt adatokat kötelező információk korlátozott körére kell szűkíteni. Az egységes héabevallás és egyéb bevallások tekintetében meg kell tiltani, hogy a tagállamok az irányelv XI. címének 5. fejezetében meghatározott adatoktól eltérő információk közlését írják elő.
- (4) A tagállamok számára engedélyezni kell, hogy az adóalanyok számára további adatok közlését írják elő, és e cél alapján helyénvaló meghatározni azon további adatok egységesített listáját, amelyek közlése előírható. Ezen adatok a kockázatelemzés és az ellenőrzés szempontjából hasznosak. Az átláthatóság és az egységesítés biztosítása érdekében az ilyen további adatok közlését előíró tagállamoknak értesíteniük kell a Közigazgatási Együttműködési Állandó Bizottságot.

¹⁰ HL C... , , . o.

¹¹ HL C... , , . o.

¹² A Tanács 2006. november 28-i 2006/112/EK irányelve a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.)

- (5) Annak érdekében, hogy a tagállamok ki tudják igazítani az Unión belüli termékértékesítéssel és beszerzéssel foglalkozó statisztikai rendszereiket, az Unión belüli termékértékesítés és az Unión belüli termékbeszerzés összértékére vonatkozó adatoknak 2019. december 31-ig az egységes héabevallás kötelező adatai között kell szerepelniük.
- (6) A vállalkozásoknak a mikrovállalkozások kivételével havi bevallást kell készíteniük, a mikrovállalkozásoknak negyedéves bevallást kell készíteniük. A tagállamoknak ugyanakkor továbbra is lehetőségük lesz arra, hogy az adminisztratív terhek csökkentése érdekében ezt az időszakot legfeljebb egy évre meghosszabbítsák.
- (7) Az egységes héabevallás benyújtására közös minimumként az adómegállapítási időszakot követő hónap végét kell kijelölni, ily módon egy minimumkövetelményt szabva, amely ugyanakkor lehetőséget ad a tagállamoknak arra, hogy – a vállalkozások terheinek növelését elkerülendő – a határidőt további egy hónappal meghosszabbíthassák.
- (8) Az adminisztratív terhek csökkentése érdekében a fizetési határidőket össze kell hangolni és a héa nettó összegét az egységes héabevallás benyújtásával egyidejűleg, de legkésőbb az egységes héabevallás benyújtási határidejének lejártakor meg kell fizetni.
- (9) Az elektronikus adatközlés ösztönzése érdekében lehetővé kell tenni az egységes héabevallás elektronikus úton történő benyújtását.
- (10) Tekintettel arra, hogy az egységes héabevallás tartalmazza az esetleges kiigazításokhoz szükséges adatokat, helyénvaló mellőzni a termékbehozatalra és az éves összesítő héabevallásra vonatkozó egyedi előírásokat.
- (11) Az egységes héabevallást a bizonyos hasonló értékesítéseket végző minden vállalkozásnak használnia kell, következésképp a tagállamoknak az egyes vállalkozások egységes héabevallás benyújtása alóli mentesítésére vonatkozó lehetőségét korlátozni kell annak érdekében, hogy az egységes héabevallás benyújtására vonatkozó előírást az Unió egészében egységesen alkalmazzák.
- (12) Az új közlekedési eszközökre és a jövedéki termékekre vonatkozóan előírt adatok egyediek és korlátozott jellegűek. Ezen adatoknak az egységes héabevallásban történő egységesítése nem célravezető. Ehelyett az adatokat külön bevalláson kellene gyűjteni, ami a vállalkozások többsége számára az adminisztratív terhek csökkentését eredményezné.
- (13) A 2006/112/EK irányelv egységes végrehajtási feltételeinek biztosítása érdekében végrehajtási hatásköröket kell a Bizottságra ruházni a technikai részletekre vonatkozóan, ideértve az adattovábbítás egységes elektronikus üzenetét, a bevallás benyújtásával kapcsolatos egységes fogalm meghatározásokat és eljárásokat, a korrekciók alkalmazásának egységes eljárásait és az egységes héabevallás benyújtásának megfelelő szintű biztonságát kínáló elektronikus adattovábbítás egységes megoldásait. Ezeket a hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek¹³ megfelelően kell gyakorolni.
- (14) A tagállamok és a Bizottság magyarázó dokumentumokról szóló 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatának¹⁴ megfelelően a tagállamok vállalták, hogy

¹³ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

¹⁴ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

indokolt esetben az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez az irányelv egyes elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó egy vagy több dokumentumot mellékelnek. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó az ilyen dokumentum(ok) megküldését indokoltnak tekinti.

(15) A 2006/112/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 178. cikk c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) a 168. cikk c) pontja szerinti, a Közösségen belüli termékbeszerezéshez kapcsolódó adólevonáshoz a 250. cikkben előírt egységes héabevallásban szerepeltetnie kell a Közösségen belüli beszerzéseit terhelő héa összegét, és a XI. cím 3. fejezete 3., 4. és 5. szakaszának megfelelően kiállított számlával kell rendelkeznie;”

2. A 185. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Kiigazításra különösen akkor kerül sor, ha az adólevonás összegének meghatározásakor figyelembe vett tényezők az egységes HÉA-bevallás benyújtása után módosultak, többek között meghiúsult beszerzések vagy kapott árengedmények esetén.”

3. A 206. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„206. cikk

A héa nettó összegét minden adófizetésre kötelezett adóalanyok a 250. cikkben előírt egységes héabevallás benyújtásakor vagy legkésőbb az egységes héabevallás benyújtására vonatkozó határidő lejártakor meg kell fizetnie.”

4. A 211. cikk második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok rendelkezhetnek különösen arról, hogy az adóalanyok, vagy az adófizetésre kötelezett személyek, vagy ezek bizonyos csoportjai nem kötelesek az általuk behozott termékek után fizetendő héát a behozatal időpontjában megfizetni, feltéve, hogy a 250. cikknek megfelelően benyújtandó egységes héabevallásban ezt ennek megfelelően tüntették fel.”

5. Az irányelv szövege a 250. cikk előtt a következő szakasz címmel egészül ki:

„1. szakasz

Egységes héabevallás”

6. A 250., a 251. és a 252. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„250. cikk [250. cikk (1) bekezdése]

(1) Minden adóalany egységes héabevallást nyújt be, amely tartalmazza a héa-azonosítószámát vagy adó-nyilvántartási számát és az érintett adómegállapítási időszakot, és amelyben meghatározza az alábbiakat:

- a) a fizetendő adó;
- b) az adólevonás;

- c) a fizetendő vagy visszatérítendő héa nettó összege;
- d) a fizetendő adó alapját képező ügyletek héa nélküli összértéke a mentesített ügyletek értékével együtt;
- e) a levonások alapját képező ügyletek héa nélküli összértéke;
- f) a 138. cikkben említett termékértékesítések összértéke a 2019. december 31-ig tartó adómegállapítási időszakkal bezárólag;
- g) a Közösségen belüli termékbeszerzések vagy annak minősülő ügyletek héa nélküli összértéke a 2019. december 31-ig tartó adómegállapítási időszakkal bezárólag.

(2) A tagállamok lehetővé teszik az egységes héabevallás korrekcióját és meghatározzák az időszakot, amelyre vonatkozóan ilyen korrekció alkalmazására van lehetőség.

251. cikk [251. cikk]

(1) Azon ügyletek vonatkozásában, amelyek után az adómegállapítási időszakban héafizetési kötelezettség keletkezett, a tagállamok előírhatják, hogy az adott adómegállapítási időszakra vonatkozó egységes héabevallás a 250. cikk (1) bekezdésében említett adatokon felül az alábbi adatok bármelyikét vagy akár mindegyikét tartalmazza:

- a) az értékesített termékek és szolgáltatások után fizetendő adó, továbbá az értékesítések héa nélküli összértéke adómértékenként;
- b) a 2019. december 31-e utáni adómegállapítási időszakokra vonatkozóan a 138. cikkben említett termékértékesítések összértéke;
- c) az adófizetési kötelezettség helye szerinti tagállamban a héa alól mentesített szolgáltatások kivételével azon értékesített szolgáltatások héa nélküli összértéke, amelyek után a megrendelő a 196. cikk alapján köteles adót fizetni;
- d) azon termékértékesítések és a c) pontban nem szereplő szolgáltatásértékesítések héa nélküli összértéke, amelyek után a megrendelő köteles az adót megfizetni;
- e) a 146. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett termékértékesítések összértéke;
- f) a b)–e) pont által nem szabályozott egyéb mentesített ügyletek összértéke;
- g) az alábbiak után fizetett adó:
 - i. Közösségen belüli termékbeszerzések vagy a 21. vagy 22. cikk értelmében annak minősülő ügyletek;
 - ii. termékértékesítések és igénybevett szolgáltatások, amelyek után a héa megfizetésére a megrendelő köteles;
 - iii. termékbehozatal, amennyiben a tagállam él a 211. cikk második bekezdésében biztosított lehetőséggel.

(2) Azon ügyletek vonatkozásában, amelyek után az adómegállapítási időszakban héalevonási joggal éltek, a tagállamok előírhatják, hogy az adott adómegállapítási időszakra vonatkozó egységes héabevallás a 250. cikk (1) bekezdésében említett adatokon felül az alábbi adatok bármelyikét vagy akár mindegyikét tartalmazza:

- a) a b)–g) pontban említetteken kívüli termékértékesítések és igénybevett szolgáltatások után fizetendő adó, továbbá az értékesítések héa nélküli összértéke;
- b) a 2019. december 31-e utáni adómegállapítási időszakokra vonatkozóan a Közösségen belüli termékbeszerzések vagy ennek minősülő ügyletek héa nélküli összértéke;
- c) a Közösségen belüli termékbeszerzések vagy annak minősülő ügyletek után fizetendő adó;
- d) azon termékértékesítések és igénybevett szolgáltatások után fizetendő adó, továbbá héa nélküli összértéke, amelyek után a 199. vagy a 199a. cikk alapján, vagy a 199b. vagy a 395. cikk által engedélyezett nemzeti intézkedés alapján a megrendelő köteles adót fizetni;
- e) az adófizetési kötelezettség helye szerinti tagállamban a héa alól mentesített szolgáltatások kivételével azon igénybevett szolgáltatások után fizetendő adó, továbbá azok héa nélküli összértéke, amelyek után a 196. cikk alapján a megrendelő köteles adót fizetni;
- f) azon termékértékesítések és a c) és d) pontban nem szereplő igénybevett szolgáltatások után fizetendő adó, továbbá héa nélküli összértéke, amelyek után a megrendelő köteles adót fizetni;
- g) a termékbehozatal után fizetendő adó, továbbá héa nélküli összértéke;
- h) a levonások 184. cikk szerinti kiigazításai.

(3) Az olyan meghatározott régióból vagy területről kiinduló vagy ilyen régióba vagy területre irányuló ügyletek, amelyekre a rendes héaszabályozástól eltérő különleges szabályozás van alkalmazásban, és amelyekre vonatkozóan az adómegállapítási időszakban héafizetési kötelezettség keletkezett, a tagállamok előírhatják, hogy az adott adómegállapítási időszakra vonatkozó egységes héabevallás a 250. cikk (1) bekezdésében említett adatokon felül az alábbi adatok valamelyikét vagy mindkettőt tartalmazza:

- a) a fizetendő adó kiszámításához szükséges adatok;
- b) a levonható héa kiszámításához szükséges adatok.

(4) A tagállamok tájékoztatják a 904/2010/EU tanácsi rendelet¹⁵ 58. cikke által létrehozott bizottságot az e cikk (1), (2) és (3) bekezdése alapján hozott nemzeti jogalkotási intézkedésekről.

252. cikk [252. cikk]

(1) Az egységes héabevallást a tagállamok által megállapítandó határidőn belül kell benyújtani. A határidő az egyes adómegállapítási időszakok végétől számított legalább egy, de legfeljebb két hónap.

(2) Az adómegállapítási időszak egy naptári hónap.

A tagállamok azonban három naptári hónapnak megfelelő adómegállapítási időszakot engedélyeznek a legfeljebb 2 000 000 EUR, illetve ennek nemzeti valutában kifejezett ellenértékének megfelelő, a 288. cikkel összhangban megállapított éves árbevétellel

¹⁵ A Tanács 2010. október 7-i 904/2010/EU rendelete a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről és csalás elleni küzdelemről (HL L 268., 2010.10.12., 1. o.).

rendelkező adóalanyok számára, feltéve, hogy az adókijátszás vagy adócsalás megelőzése érdekében az egy naptári hónapnak megfelelő időszak adott esetben nem indokolt.

Más esetekben a tagállamok hosszabb időszakokat is megállapíthatnak, feltéve, hogy ezek az egy évet nem haladják meg.”

7. A rendelet a következő 252a. cikkel egészül ki:

„252a. cikk [250. cikk (2) bekezdése és új]

A tagállamok lehetővé teszik, és előírhatják az egységes héabevallás elektronikus úton történő benyújtását. Az elektronikus úton történő benyújtás lehetősége az elektronikus fájlküldést is magában foglalja.

Amennyiben a bevallások eredetének hitelessége és tartalmuk sértetlensége az 1999/93/EK irányelv 2. cikkének 6., illetve 10. pontja szerinti minősített tanúsítványon alapuló és biztonságos aláírás-létrehozó eszközzel létrehozott, az 1999/93/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁶ 2. cikkének 2. pontja szerinti fokozott biztonságú elektronikus aláírás által vagy ennek megfelelő biztonsági szintet kínáló más módszerrel biztosított, a tagállamok elfogadják az elektronikus úton benyújtott egységes héabevallásokat.”

8. A 253. és a 254. cikket el kell hagyni.

9. A 255. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„255. cikk [255., 256., 257. cikk]

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy alábbiak megfeleljenek az egységes héabevallás benyújtására vonatkozóan e szakaszban meghatározott követelményeknek:

- a) a befektetési arany beszerzője, mint a 198. cikk (1) bekezdése alapján a héa megfizetésére kötelezett adóalany vagy nyersarany, félkésztermék vagy a 344. cikk (1) bekezdésében meghatározott befektetési arany esetén a beszerző, amennyiben a tagállam a 198. cikk (2) bekezdése szerinti lehetőséggel élve a beszerzőt kötelezi a héa megfizetésére;
- b) azok a személyek, akik a 194–197. cikk és a 204. cikk értelmében a tagállam területén nem letelepedett adóalany helyett az adó megfizetésére kötelezettnek minősülnek;
- c) a nem adóalany jogi személyek, akik a 2. cikk (1) bekezdése b) pontjának i. alpontja szerinti Közösségen belüli termékbeszerzés után a héa megfizetésére kötelezettek.”

10. Az irányelv a következő 255a. és 255b. cikkel egészül ki:

„255a. cikk [új]

„A 255b. cikkben foglalt eljárással összhangban meg kell határozni a következőket:

- a) a 250. és 251. cikkben említett adatok továbbításának technikai részletei, ideértve az egységes elektronikus üzenetet is;
- b) a 250. és 251. cikkben említett adatok közlésére vonatkozó egységes fogalommeghatározások és eljárások;

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 1999. december 13-i 1999/93/EK irányelve az elektronikus aláírásra vonatkozó közösségi keretfeltételekről (HL L 13., 2000.1.19., 12. o.).

- c) az egységes héabevallást érintő korrekciók alkalmazásának egységes eljárásai;
- d) az egységes héabevallás elektronikus benyújtásának megfelelő szintű biztonságát kínáló egységes módszerek.

255b. cikk [új]

(1) A Bizottság munkáját a 904/2010/EK tanácsi rendelet(*) 58. cikkével létrehozott bizottság segíti. A szóban forgó bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet(**) szerinti bizottság.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(*) HL L 268., 2010.10.12., 1. o.

(**) HL L 55., 2011.2.28., 13. o.”

11. A 256. és 257. cikket el kell hagyni.

12. Az irányelv szövege a 255b. cikk után a következő szakaszcímmel egészül ki:

„2. szakasz

Egyéb bevallások és adatok”

13. A szöveg a következő 257a. cikkel egészül ki:

„257a. cikk [254. cikk]

Új közlekedési eszközök olyan értékesítése esetén, amelyet hea-azonosítószámmal rendelkező adóalany a 138. cikk (2) bekezdésének a) pontjában foglalt feltételek alapján hea-azonosítószámmal nem rendelkező megrendelőnek teljesített, illetve amelyet a 9. cikk (2) bekezdésében meghatározott adóalany teljesített, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az eladó a hea alkalmazásához és ellenőrzéséhez szükséges összes adatot közölje az adóhatósággal.”

14. A 258. és a 259. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„258. cikk

A tagállamok megállapítják az adóbevallás benyújtásának részletes szabályait a 2. cikk (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában említett új közlekedési eszközök Közösségen belüli beszerzésére, valamint a 2. cikk (1) bekezdése b) pontjának iii. alpontjában említett jövedéki termékek Közösségen belüli beszerzésére vonatkozóan.

259. cikk

A tagállamok megkövetelhetik, hogy a 2. cikk (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában említett, új közlekedési eszközök Közösségen belüli beszerzését végző személyek a héabevallás benyújtásakor a hea alkalmazásához és ellenőrzéséhez szükséges összes adatot közöljék az adóhatósággal.”

15. A 260. és 261. cikket el kell hagyni.

16. A 271. cikk bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A 269. cikkben említett felhatalmazás értelmében azok a tagállamok, amelyek három hónapnál hosszabb időben határozzák meg azt az adómegállapítási időszakot, amelyre vonatkozóan az adóalany a 250. cikkben említett egységes héabevallást be kell nyújtania,

engedélyezhetik az adóalany számára az ugyanezen időszakra vonatkozó összesítő nyilatkozat benyújtását, amennyiben az adóalany megfelel az alábbi három feltételnek:”

17. A 272. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés második albekezdését el kell hagyni.

b) A cikk a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A tagállamok a következő adóalanyokat nem mentesíthetik a következő kötelezettségek alól:

a) az (1) bekezdés b) pontjában említetteket a 3. fejezet 3–6. szakaszában és a 4. fejezet 3. szakaszában meghatározott számlázási kötelezettségek alól.

b) az (1) bekezdés b) és c) pontjában említetteket az 5. fejezet 1. szakaszában meghatározott, az egységes héabevallással összefüggő kötelezettségek alól.”

18. A 273. cikk második bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az első bekezdésben említett lehetőséget nem lehet a 3. fejezetben és az 5. fejezet 1. szakaszában meghatározott kötelezettségeket meghaladó további számlázási, illetve az egységes héabevallással összefüggő kötelezettségek előírására felhasználni.”

19. A 318. cikk (1) bekezdése első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az adó beszedésének egyszerűsítése érdekében, valamint a héabizottsággal folytatott konzultációt követően a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy bizonyos ügyletekre, illetve a használtcikk-kereskedők bizonyos csoportjai részére a különbözet szerinti szabályozással kiszámított, termékértékesítésekre vonatkozó adóalapot azon adómegállapítási időszakra vonatkozóan kell meghatározni, amely időszakra vonatkozóan a használtcikk-kereskedőnek be kell nyújtania a 250. cikkben meghatározott egységes héabevallást.”

2. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2016. december 31-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*